

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
31 січня 2013 р., четвер**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Позачергову сесію не скликатимуть "Голос України"3**
Голова Верховної Ради України В.Рибак має намір провести у п'ятницю нараду з керівниками депутатських фракцій, щоб на засідання Погоджувальної ради підготувати пропозиції стосовно питань, які опозиція пропонувала розглянути на позачерговій сесії парламенту.
- Опозиція ініціює відставку спікера «День»4**
«УДАР» вимагає видати підписні листи, необхідні для збору 150 підписів народних депутатів, як передбачено законом про регламент. «Голова Верховної Ради В.Рибак, всупереч Конституції, законам та регламенту, відмовився скликати позачергову сесію парламенту на вимогу трьох опозиційних фракцій.
- В Раде хотять уволити спікера Тарас Козуб, Елена Галаджий, "Комсомольская правда в Украине".....4**
Спікер Верховної Ради В.Рибак тільки-тільки успів звикнути до нового місця роботи, а над ним уже завис дамоклов меч отставки. А чтобы не быть голословными, депутаты даже начали процедуру увольнения.
- Депутатов зовут к расстрелу Сергей Сидоренко, "КоммерсантЪ" (Украина)5**
Вчера в парламенте был зарегистрирован проект изменений в Уголовный кодекс и ряд других законов, цель которого — введение в Украине смертной казни. Его авторами стали депутаты-коммунисты — лидер фракции КПУ П.Симоненко, Первый вице-спикер И.Калетник и И.Алексеев.
- Об'єднання чи співпраця? Сергій Шебеліст, «День».....6**
Позафракційний народний депутат О.Доній нині активно популяризує тезу про необхідність об'єднання опозиції на ширшій платформі: «Батьківщина», «УДАР», «Свобода» плюс патріотичні мажоритарники. Прикладом для Донія є Народна Рада, котра існувала у ВР першого скликання.
- Громадська рада чи порадики Попова? "Україна молода".....8**
Громадській активістці О.Єскіній довелося викликати «швидку», очільник «Студентської свободи» Р.Андрійко отримав забої ребер та підборіддя, у журналіста газети ВО «Свобода» О.Гарай відібрали фотоапаратуру, після чого «повалили на землю і били ногами». Медичну допомогу довелося надавати і народному депутату, інваліду другої групи Е.Леонову, в якого невідомі навіть відібрали інвалідний ціпок, — такі підсумки кулачного протистояння між опозиціонерами і провладними силами за формування громадської ради при Київській держадміністрації.

В Києве заговорили о российском следе в "деле Гонгадзе" *Татьяна Ивженко, «Независимая газета»*10

Сопредседатель Харьковской правозащитной группы Е.Захаров в комментарии «Немецкой волне» отметил: «Если произойдут существенные политические перемены, то люди, пришедшие к власти, возможно, и захотят найти правду в этой истории. Так же как и в историях гибели Ю.Кравченко, бывшего министра транспорта Г.Кирпы, депутата Е.Щербаня и многих других». Он отметил, что расследование всех громких преступлений тормозится, поскольку может вывести на след людей во власти и в нынешней оппозиции. А также указать на деятельность иностранных спецслужб.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Микола Томенко: «Опозиція має намір домагатися проведення позачергових виборів у Раду на пропорційній основі» *РБК-Україна*12

Про це повідомив народний депутат від "Батьківщини" М.Томенко сьогодні після закінчення засідання опозиційних сил: "На жаль, у нас вже немає правового механізму, коли через складання мандатів ми можемо привести парламент до позачергових виборів. Тому іншого демократичного шляху крім як проведення позачергових виборів ВР я не бачу внаслідок того, що парламент не буде працювати".

Сергій Власенко: «Усі бізнес-активи Щербаня отримали «донецькі» *Обозреватель (Високий замок)*12

На запитання, які крутяться на язичі ледь не у кожного українця, «Високому Замку» відповів захисник ув'язненої опозиціонерки - народний депутат С.Власенко: "Мені не треба говорити замість Тимошенко. Юлія Володимирівна передала особисту заяву, яку я оприлюднив на сайті ВО «Батьківщина». У цьому зверненні вона чітко висловила позицію щодо останніх, цілковито абсурдних звинувачень".

«Мовна поліція» проти «мовного закону» *Главред*15

"Тепер скажіть, чи здатна анонсована «мовна поліція» хоч якось налякати таких людей, починаючи з Колесніченка, Чечетова та парламентського неофіта М.Левченка (який у свої 30 років тримає в робочому кабінеті портрет Сталіна). Слабо, але втішає доведений факт, що подібний закон, як і переважну більшість законів, у нас ніхто не стане виконувати. Проте навіть якби «мовні інспектори» з'явилися, для таких, як Колесніченко і Левченко вони були б ніким".

Вадим Колесніченко нагадав дружині Ю.Луценка, хто вибрав клініку "Оберіг" *Українські Національні Новини*17

"Ніхто нікуди скаржитися не буде тому що немає предмету для скарг. Вони можуть звертатися хоч в ООН, хоч в лігу єврейських народів це не має ніякого відношення до пана Луценка. Я вам нагадаю, Ю.Луценко в'язень – засуджений відбуває термін за злочин, який визначено судом. Він знаходиться в особливому режимі утримання. І взагалі, жоден в'язень ніколи не говорив, що він був щасливий в санаторному режимі, який для нього створюється. І опозиціонери це чудово знають і розуміють. Вони зараз просто привертають увагу – всі ці заяви, протести – нічого не дадуть. Це все велика політична гра. Галас", - сказав політик.

За информационной травлей Ахметова торчат уши Анны Герман *Eizvestia*18

А два десятка совсем уж молодых людей под «лейблом» «Свободы» — «в знак протеста и солидарности» — даже пытались ворваться в вестибюль столичного бизнес-центра «Парус», где располагается главная контора ахметовского ДТЭК. Дальше входных дверей ряженые под шахтеров не прошли, зато изрядно попозировали перед «случайно» оказавшимися рядом телекамерами. PR-кампанию «свердловским шахтерам» полностью обеспечивала так называемая PR-группа народного депутата Украины А.Герман.

БЛОГИ

Анатолій Гриценко: Восьмий законопроект *pravda.com.ua*18

Зареєстрував за N2124 – про внесення зміни до статті 36 Закону України "Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби та деяких інших осіб"...

Ірина Геращенко: «Держслужбовці працюють на Партію регіонів» *glavkom.....19*

Опозиція ставитиме питання відносно роботи каналу "Рада" і офіційного сайту ВР. Ці медіа-ресурси існують за рахунок платників податків і мають висвітлювати роботу всієї Верховної Ради, в тому числі опозиції, а не лише спікера. Сайт парламенту традиційно працює як особиста сторінка спікера, тільки зараз 10 фото і 10 новин на день про Литвина замінили на 10 новин на день про Рибака.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Власть не рассчитывает на кредит от МВФ в ближайшее время *Интер, Подробности19*

Україна зможе владнати з росіянами грошову суперечку за газ *УТ-1, Підсумки дня20*

Опозиція збирає підписи за відставку Рибака та недовіру Пшонці *5 канал, Час новин20*

Ірина Луценко не погоджується з пенітенціарною службою *Интер, Новини21*

Чи підштовхне Україну погіршення відносин із Росією до Європи? *Радіо Свобода, Ранкова Свобода.....22*

Друковані видання

**Позачергову сесію не скликатимуть
"Голос України"**

Голова Верховної Ради України Володимир Рибак має намір провести у п'ятницю нараду з керівниками депутатських фракцій, щоб до понеділка на засідання Погоджувальної ради підготувати пропозиції стосовно питань, які опозиція пропонувала розглянути на позачерговій сесії парламенту.

Про це В.Рибак повідомив у вівторок в інтерв'ю журналістам після зустрічі з представниками фракції «Батьківщина», які, за його словами, «категорично вимагали підписання розпорядження про проведення позачергової сесії Верховної Ради України».

Ініціатори проведення позачергової сесії не зібрали належної кількості підписів народних депутатів, адже після перевірки в апараті парламенту із 158 підписів 7 не відповідали оригіналам, а ще 10 підписів викликали сумнів, бо вони поставлені проти прізвищ народних депутатів, яких на час збирання підписів не було на території України, про що йдеться у зверненні народного депутата на адресу керівника парламенту. Отже, фактично є тільки 141 підпис народних депутатів України, що не викликає сумніву, замість необхідних за Конституцією 150 підписів.

Керівник парламенту висловився за необхідність обговорити це питання і в п'ятницю з лідерами фракцій, і в понеділок на засіданні Погоджувальної ради.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=279251>

Опозиція ініціює відставку спікера

«День»

Фракція «УДАР» подала письмове звернення до Верховної Ради щодо ініціювання питання про відкликання з посади голови Верховної Ради Володимира Рибак. Про це повідомляє прес-служба партії. «УДАР» вимагає видати підписні листи, необхідні для збору 150 підписів народних депутатів, як передбачено законом про регламент. «Голова Верховної Ради Володимир Рибак, всупереч Конституції, законам та регламенту, відмовився скликати позачергову сесію парламенту на вимогу трьох опозиційних фракцій. Тому фракція «УДАР» розпочинає збір підписів за відставку спікера Рибак», — підкреслюють в партії. Нагадаємо, 24 січня три опозиційні фракції зібрали й офіційно передали голові парламенту понад 150 підписів за проведення позачергової сесії для створення Тимчасової слідчої комісії ВР щодо порушень Конституції при ув'язненні экс-прем'єра Юлії Тимошенко та колишнього глави МВС Юрія Луценка, розгляду питання політичної відповідальності керівників МВС та СБУ та висловлення недовіри Генеральному прокуророві. Згідно з Регламентом парламенту, голова Верховної Ради у семиденний термін після отримання такої вимоги має оголосити про скликання позачергової сесії. 25 січня Рибак заявив, що з проведенням позачергової сесії парламенту виникли складнощі у зв'язку з достовірністю підписів народних депутатів. 29 січня Рибак сказав, що є недоцільним цього тижня скликати позачергову сесію парламенту, тому що 5 лютого розпочинається чергова, друга, сесія ВР сьомого скликання.

Пізніше опозиція заявила, що скликає збори опозиційних депутатів на 10 ранку четверга, 31 січня. Про таке рішення опозиційних сил повідомив депутат «Батьківщини» Олександр Турчинов.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/podrobici/opoziciya-iniciyuie-vidstavku-spikera>

В Раде хотять уволить спікера

Тарас Козуб, Елена Галаджий, "Комсомольская правда в Украине"

Спікер Верховної Ради тільки-тільки успів привикнути к новому месту работы, а над ним уже завис дамоклов меч отставки. А чтобы не быть голословными, депутаты даже начали процедуру увольнения.

- Сегодня мы обратились в Верховную Раду с такой инициативой. Как только нам выдадут подписные листы, начнем сбор подписей (за отставку спикера), - рассказал видный "ударовец" Павел Розенко.

История с внеочередной сессией тянется уже неделю - 23 января оппозиционеры вручили Рыбаку листы с автографами, необходимыми, чтобы отозвать депутатов из внепланового отпуска и вернуть в Киев из округов, куда они разъехались в межсезонье. Поводом послужили события в харьковской больнице: депутаты потребовали на парламентский ковер руководство Генпрокуратуры, МВД и СБУ, чтобы расспросить их о ситуации вокруг Юлии Тимошенко и просить удовлетворить требования экс-премьера.

Согласно Конституции и закону о регламенте спикер обязан был созвать внеочередную сессию в семидневный срок. Но ни 30, ни 31 января депутатов в столицу не вызвали: в аппарате Рады внимательно изучили 158 подписей, предоставленных оппозиционерами, и обнаружили... фальшивки.

- Семь подписей аппарат Верховной Рады не признал, потому что они - не депутатов (то есть не похожи на образцы, которые хранятся в журнале посещения заседаний), и еще одиннадцать... Ну, будем говорить, не похожи, кроме того, этих депутатов не было в Украине, - заявил Рибак в интервью парламентскому телеканалу "Рада".

Итого аппарат забраковал 18 подписей, то есть листы за созыв сессии "подмахнули" всего 140 человек, а этого не хватает для проведения внеочередного заседания. Депутаты, которые собирали автографы, уверяют, что каждый из них оригинальный.

- Мне не понятно, кто и как определил подделку, ведь в аппарате Рады нет графологов. Да и регламент не обязывает никого устраивать экспертизу, - пояснил "КП" член регламентного комитета парламента Сергей Сас. - Допускаю, конечно, что некоторые подписи могут вызывать сомнения – не совпадали точь-в-точь с теми, которые депутаты ставили, например, под присягой. Ведь мы их собирали возле памятника Тарасу Шевченко, а на морозе ручки плохо писали - вот и результат...

Оппозицию бьют на ее же поле

Не секрет, что многие депутаты действительно воспользовались отсутствием заседаний, чтобы махнуть за кордон. В данный момент не отвечают мобильные телефоны более чем пятидесяти слуг народа. А когда нам удалось дозвониться на номер опытного парламентария Владимира Макеенко, который заседает в Раде с первого созыва, тот ответил, что говорить ему "неудобно", поскольку мы звоним среди ночи (отметим, мы позвонили в 13.00 по киевскому времени). Поэтому шансов призвать депутатов "под купол" до 5 февраля практически не было изначально.

Обвинения в том, что он является спикером "одной фракции, а не целого парламента", сам Владимир Рыбак не комментирует - наверняка решил выдержать паузу, не опасаясь того, что оппозиционеры смогут собрать подписи, ведь их понадобится уже более двухсот.

- Не думаю, что получится с ним об этом (об отставке) поговорить, хотя он и находится на работе, - рассказала пресс-секретарь Рыбака Людмила Фесюн. - Он, конечно, прочитал эту информацию, но обычно не комментирует такие вещи.

Не верят в возможность увольнения спикера и его однопартийцы. Как считают в провластной фракции, сегодня нет ни формального повода для отставки, ни возможности провести процедуру.

- Инициатива с увольнением - утопия. Во-первых, у оппозиции нет голосов, а мы им, конечно, не поможем. Во-вторых, отказав во внеочередной сессии, спикер закона не нарушал. Ведь оппозиционеры сами виноваты, что не смогли собрать подписи, - рассказал "КП" регионал Владимир Олейник.

Более того, оппозиционерам "вменяют" нарушение регламента - "бьют" их же оружием. В провластной фракции зреет идея провести детальное расследование о вероятной фальсификации депутатских автографов - причем грозятся привлечь даже таможенников, которые предоставят данные о выезде слуг народа за рубеж.

- Если уж ратуют за персональное голосование, пусть отвечают за неперсональный сбор подписей, - настаивают в "регионах".

Справка "КП": Как отправить в отставку

Депутаты собирают не менее 150 подписей в поддержку отставки. "То самое" заседание ведет не спикер, а его первый зам - сейчас это коммунист Игорь Калетник.

Рада голосует "за" включение вопроса в повестку дня - нужно собрать 226 голосов "за".

Парламентарии обращаются в Счетную палату с просьбой провести финансовую проверку сметы ВР в текущем году.

За 2 дня до вынесения отставки "под купол" спикер готовит письменный отчет о своей деятельности и выполнении сметы.

В день икс необходимо, чтобы постановление набрало 226 голосов "за".

<http://kp.ua/daily/310113/377606/>

Депутатов зовут к расстрелу

Сергей Сидоренко, "Коммерсантъ" (Украина)

Вчера в парламенте был зарегистрирован проект изменений в Уголовный кодекс и ряд других законов, цель которого — введение в Украине смертной казни. Его авторами стали депутаты-коммунисты — лидер фракции КПУ Петр Симоненко, первый вице-спикер Игорь Калетник и Игорь Алексеев. Как известно, в Украине с 1997 года действует мораторий на

исполнение смертной казни, а с 2001 года она запрещена законодательно. Ее отмена была условием членства Украины в Совете Европы.

Симоненко заявил, что коммунистов не страшат возможные санкции со стороны Совета Европы: "Украина должна быть примером для Европы. Нечего думать, что после нашего вступления в Совет Европы здесь можно совершать любые преступления". Высшую меру наказания предлагают применять для виновных в убийстве с корыстным мотивом; разбое, совершенном организованной группой; бандитизме; терроризме; незаконном производстве наркотиков организованной группой или при привлечении малолетних.

В законопроекте определен порядок совершения казни (расстрел под контролем спецкомиссии), а также описаны даже подробности содержания и быта смертников. "Приговоренный к смертной казни обязан содержать в чистоте и порядке помещение, бережно относиться к имуществу колонии, придерживаться санитарно-гигиенических норм и требований пожарной безопасности",— сказано в документе. Приговор по статьям, предполагающим расстрел, должен выносить суд присяжных.

С инициативой возобновления смертной казни коммунисты выступают не впервые — представители КПУ предлагают ее в каждом созыве, и каждый раз предложение не находит поддержки в зале. В Раде нынешнего созыва у коммунистов появились ситуативные сторонники — партия "Свобода" также официально декларирует планы по возобновлению смертной казни. Однако вчера в "Свободе" заверили, что не поддержат инициативу КПУ. "Мы против самого существования коммунистической идеологии в нашей стране. Абсолютное зло не бывает в чем-то хорошим, а в чем-то — плохим, поэтому я исключаю возможность нашего голосования за какую-либо их инициативу",— заявил народный депутат от "Свободы" Юрий Сиротюк.

<http://www.kommersant.ua/doc/2116738>

Об'єднання чи співпраця?

Сергій Шебеліст, «День»

У День Соборності та Свободи, 22 січня, ув'язнена лідер ВО «Батьківщина» Юлія Тимошенко звернулася до опозиційних сил із черговим закликом до об'єднання. Причому в цьому посланні йдеться не просто про необхідність політичної консолідації в боротьбі з «окупаційним» режимом Президента Віктора Януковича, а про нагальну потребу створення єдиної демократичної партії. «Головним завданням на наступний рік є поглиблення нашої єдності та створення стійкої, добре скоординованої опозиційної коаліції у складі «Батьківщини», «Свободи» та «УДАРу». Задля перемоги на президентських виборах 2015 року опозиційного кандидата наші фракції в парламенті мають не декларативно, а реально працювати, як годинник. Стосунки між опозиційними силами мають бути втіленням солідарності і стати прикладом для єдності всіх громадян України, — цитує слова экс-прем'єра офіційний сайт «Батьківщини». — Ідеальний варіант — продовження об'єднувальних процесів опозиційних сил, створення єдиної партії, бо каток Партії регіонів може зупинити лише потужна опозиційна сила, яка матиме беззаперечну підтримку суспільства. Об'єднаними процесами опозиційних сил із суспільством пришвидшать загибель цього колосу на глиняних ногах, яким насправді є режим Януковича».

Не ділом, а словом

Подібні заклики в демократичному таборі звучать уже не вперше. Вони є правильними, і з їхньою слушністю важко посперечатися, однак на практиці все виявляється набагато складніше. Так, напередодні парламентських виборів 2002 року з десяток партій націонал-демократичного, націоналістичного й ліберального спектрів утворили блок «Наша Україна», який набрав 24% голосів у пропорційній частині, а вже за два роки на хвилі народного піднесення привів до влади свого Президента Віктора Ющенка. Планували, що саме на базі цього блоку й постане нова демократична партія. У принципі, так і сталося: 2005-го з'явився Народний союз «Наша Україна», в якому розчинилися дрібні політичні сили та безпартійні народні депутати з неформальних груп. Водночас «старі» націонал-демократичні об'єднання,

насамперед Народний Рух України й Українська народна партія, відмовилися саморозпускатись і вливатись у НСНУ, бо вони, бачте, мають легендарну історію, чітку ідеологію, розгалужені структури в регіонах і, що не менш важливо, свого виборця, на котрого відтоді стали претендувати пропрезидентські партійці. У підсумку це призвело до того, що НСНУ не стала справді єдиною демократичною партією, а лише перетворилася на «одну із», нехай і досить впливову.

Відтак на парламентські вибори-2006 колишні соратники по Майдану пішли кількома колонами («НУ», Український народний блок Костенка-Плюща, «Пора» — ПРП, блок Юрія Кармазіна) і тим самим розпорошили голоси фактично спільного патріотичного електорату. Єдиною із них, хто подолав трьохвідсотковий бар'єр, виявилася «НУ», що, маючи за лідера популярного на той час Президента Ющенка, несподівано здобула тільки 14%. Уроки 2006—2007 років, коли регіонали повернулися до влади, взявши під контроль Верховну Раду і Кабмін, спонукали помаранчевих знову замислитись про необхідність об'єднатися в одну партію націонал-демократичного спрямування. Відповідний пункт був прописаний у декларації про створення блоку «Наша Україна — Народна самооборона», який напередодні дострокових парламентських виборів-2007 утворили дев'ять політсил. Лідери підписали заяву й потиснули одне одному руки, проте шойно були обраними в парламент, почали говорити зовсім інше.

Зокрема, Юрій Костенко наголошував, що гуртуватися в єдину структуру повинні насамперед ідеологічні близькі партії, а тому йому складно уявити, як можна поєднати правоцентристську УНП і лівоцентристську «Народну самооборону» Юрія Луценка. Втім, позитивного прикладу консолідації односторонців не продемонстрували й самі націонал-демократи (НРУ, УНП, УРП «Собор»), які давно обіцяють сформувати «Українську правдицю», хоча досі не запропонували чогось сучасного й ефективного. Заснована 2009 року партія «За Україну!» В'ячеслава Кириленка теж не створила нової якості націонал-демократії і зараз фактично розчинилася в Об'єднаній опозиції «Батьківщина». Не надто помітною є й діяльність Української платформи «Собор», котру 2012-го утворили «Українська платформа» Павла Жебрівського й УРП «Собор» Анатолія Матвієнка.

Відсутність сильної правоцентристської сили спонукає її потенційних виборців підтримувати політичні команди дещо іншого гатунку, наприклад, ліберальний «УДАР» чи консервативне ВО «Свобода», які торік уперше потрапили в український парламент і навряд чи втілять у життя заклик Юлії Тимошенко про створення єдиної партії. Принаймні за повідомленням Інтерфакс-Україна, лідер свободівців Олег Тягнибок заявив про це дуже чітко: «Я не вважаю, що доцільно створювати політичну силу, де будуть представлені різні ідеології». Проте головний націоналіст наголосив, що парламентська опозиція робить усе можливе, щоб спільними зусиллями протистояти «бандитському режиму Януковича».

Натомість найбільш прихильно ідею Тимошенко (цілком прогнозовано) зустріли в її партії «Батьківщина», а нинішній лідер фракції Арсеній Яценюк навіть відзначив прогрес у процесі переговорів щодо об'єднання опозиційних партій в єдину політичну силу, передають «Українські новини». «Одне з основних завдань — це формування єдиної об'єднаної демократичної партії. Демократичної партії, яка здатна перемагати не лише на парламентських, але й на президентських виборах. Ми просуваємося у виконанні цього завдання», — сказав Яценюк, нагадавши, що це одне з політичних зобов'язань, котрі було визначено в декларації спільних дій, підписаній ним і колишнім прем'єр-міністром. Вочевидь, керівники «Батьківщини» розраховують на те, що саме ця партія стане центром тяжіння демократичних сил і поведе свого кандидата на вибори президента-2015. Але, зважаючи на попередній досвід, далеко не всі партії (навіть дрібні) залюбки розчиняться в «Батьківщині». Хіба що їхні лідери і функціонери забезпечать собі якусь чергову посаду в її ієрархії.

Формула єдності

Зрештою, єдина партія — це, як писала Тимошенко, ідеальний варіант. Тоді як реалістичнішим сценарієм здається скоординована політична боротьба, що не обмежується сесійним залом парламенту і роботою у профільних комітетах. Позафракційний народний депутат Олесь Доній нині активно популяризує тезу про необхідність об'єднання опозиції на ширшій платформі: «Батьківщина», «УДАР», «Свобода» плюс патріотичні мажоритарники.

Прикладом для Донія є Народна Рада, котра існувала у ВР першого скликання. Формально не надто чисельна (близько 120 депутатів), вона, тим не менше, задавала тон і була мотором здобуття незалежності України. Нинішня опозиція має у Раді приблизно 180 «багнетів», але їхня ефективність викликає багато критичних зауважень. Щоб змінити цю ситуацію, потрібно утворити надфракційну структуру, фактично нову Народну Раду.

«Це б зробило прозорішими відносини всередині опозиції. Адже не секрет, що зараз кардинальне питання — це ситуація з виборами 2015 року. Опозиційне середовище повинно бути максимально єдине, щоб перемогти нинішню владу. Як показала парламентська кампанія, програш опозиції був обумовлений саме кількома негативними моментами: тим, що значна частина опозиції проголосувала за заздальгідь програшний закон про вибори. Бо на цьому саме наполягало керівництво фракції. Незважаючи на це, багато хто з опозиціонерів не голосували, — наголосив Доній в інтерв'ю «Газеті по-українськи». — Другий момент: не було узгодження по мажоритарних округах між опозиційними силами. Це призвело до втрати близько 20 депутатських мандатів. Відповідальність за це лежить також на керівництві партій. Тому, щоб унеможливити відривання кількох партбосів і їхнє загравання з владою під буцімто опозиційними діями, необхідне створення загального надфракційного об'єднання».

Пропозиція Донія, з раціональністю якої погоджуються деякі його колеги, але не лідери фракцій, також передбачає і позапарламентську складову. Наступним кроком має стати консолідація громадянського суспільства й інтелектуалів, які не входять до жодних партій, однак є активними людьми, мають бачення майбутнього та конкретні пропозиції вирішення важливих проблем. Орієнтиром для такого об'єднання можуть слугувати польська «Солідарність», балтійські народні фронти й український Народний Рух, що були «парасольковими» організаціями для різноманітних груп, які боролися з комуністичним пануванням і ставили за мету здобуття повної незалежності своїх країн, що в підсумку й було досягнуто. Проте, на відміну від українців, поляки, чехи, словаки, угорці, латиші, литовці й естонці не просто повалили комунізм, а ще й узяли владу і провели політичні та соціально-економічні реформи. Згодом, утративши посади і поступившись місцем удосконаленим «колишнім», вони забезпечили незмінність євроатлантичного курсу власних держав і гідне життя громадян.

Народному Рухові цього досягти не вдалося. Проголосувавши за незалежність, український виборець на президентських перегонах-1991 підтримав суверен-комуніста Леоніда Кравчука, а не ідейного борця за вільну Україну, дисидента В'ячеслава Чорновола, й тим самим багато в чому визначив непевне майбутнє держави, що досі борсається в пострадянському баговинні. Нині в суспільства і політикуму все ще є шанс для якісного прориву. І якщо об'єднання в одну партію здається практично недосяжним ідеалом, то спільна узгоджена боротьба за справедливу європейську Україну (на противагу регіоналам) може стати саме тією метою, для досягнення якої варто співпрацювати демократам, лібералам і націоналістам, тимчасово відклавши деякі ідеологічні розбіжності й утілюючи на практиці гасло «Єдність у різноманітності».

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/podrobici/obiednannya-chi-spivpracya>

Громадська рада чи порадики Попова? *"Україна молода"*

Протистояння навколо складу громадської ради при КМДА переноситься на понеділок: влада й опозиція домовилися заслухати звіт юристів і керівництво столичної міліції

Громадській активістці Олені Єскіній довелося викликати «швидку», очільник «Студентської свободи» Руслан Андрійко отримав забої ребер та підборіддя, у журналіста газети ВО «Свобода» Онисії Гарай відібрали фотоапаратуру, після чого «повалили на землю і били ногами», йдеться у повідомленні на офіційному сайті партії «Свобода». Медичну допомогу довелося надавати і народному депутату, інваліду другої групи Едуарду Леонову, в якого невідомі навіть відібрали інвалідний ціпок, — такі підсумки кулачного протистояння між

опозиціонерами і провладними силами за формування громадської ради (ГР) при Київській держадміністрації.

Зупинити фарс

У вівторок бійка пройшла за повної бездіяльності правоохоронців, які хіба що намагалися не пропустити опозиціонерів на сьомий поверх Головного поштамту, де відбувалося засідання. «Свободівці», представник яких був обраний головою ГР здебільшого голосами опозиційного табору за день до цього (попри запрошення ніхто з провладних представників на ці збори так і не з'явився), вибори в Головному поштамті назвали «кишеньковими», а тому й зірвали їх. Це визнав і секретар засідання Роман Хорольський: «Робота зборів призупинена через події, що сталися після приходу людей, яких супроводжував народний депутат Андрій Ілленко. Мене та голову зборів побили люди в масках, яких супроводжував Ілленко». Сам «свободівець» має протилежну думку: «Вдалося припинити фарс зі створення так званої «громадської ради». Ми не дали Попову можливості піаритися на тому, що в нього нібито є громадська рада. Руками бандитів, з побиттям людей, з порушенням законів була створена не громадська рада, а «Попорада».

Столичні правоохоронці пообіцяли провести перевірку «мордобойою» в Голов-поштамті, який, нагадаємо, був настільки серйозним, що на засідання громадської ради викликали «Беркут» та слідчо-оперативну групу. Нікого з учасників інциденту міліція не затримала.

Передвиборча профанація

Громадські ради почали створюватися при органах державної влади з листопада-2010 на виконання урядової постанови «Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики». Уряд наділив ГР можливістью «проводити громадську експертизу, в тому числі антикорупційну, проектів органів виконавчої влади, організувати публічні заходи з обговорення актуальних питань, здійснювати громадській контроль за врахуванням пропозицій та зауважень громадськості, а також дотримання нормативно-правових актів, спрямованих на запобігання та протидію корупції». Варто додати, що, згідно з постановою, ГР є «постійно діючим колегіальним виборним консультативно-дорадчим органом, який формується на ви-борчих засадах із представників інститутів громадянського суспільства, а її рішення є обов'язковими для розгляду органами виконавчої влади». Попри це, каже «УМ» народний депутат від БЮТ, донедавна — депутат Київради Олександр Бригинець, де-факто такий орган здебільшого є декларативним. «Сама по собі громадська рада не є впливовою. Тобто це більше формальне утворення, а люди, які до нього входять, майже завжди є «кишеньковими», тобто близькими до того органу влади, при якому створена громадська рада», — пояснює «УМ» пан Бригинець.

Скандал навколо формування ради при КМДА нардеп пояснює майбутніми виборами міського голови Києва.

Олександр Бригинець схильний вважати легітимною ГР, яка обиралася за день до сутички: «Громадську раду було створено в понеділок, згідно з процедурою. Альтернативне вівторкове зібрання мало за мету обрати саме «кишенькову» раду, вигідну владі. Те, що відбулося в Головному поштамті, зі слів колег, може охарактеризувати так: або в цій псевдогромадській раді, члени якої били народних депутатів, засідають бандити, або цих бандитів спеціально привезли на засідання з цілком зрозумілою метою — забезпечити формування «правильної» ГР».

Учора, за словами Олександра Бригинця, він із колегами по парламенту, обраними в Києві, домовилися з головою КМДА Олександром Поповим у понеділок разом розібратися в ситуації. За ці дні опозиційні юристи спільно з юристами КМДА повинні надати висновки, яка з тих двох рад є легітимною. Тоді ж планують заслухати і керівництво столичної міліції, співробітники якої мовчки спостерігали за побиттям нардепів.

А Юрій Ілленко каже, що, якими б не були висновки юристів, альтернативну ГР «Свобода» визнавати не збирається: «Пан Попов має розібратися: якщо він хоче мати орган, який справді буде об'єктивним, цей фарс потрібно припинити. Те, що створюють вони, —

чистої води «одобрямс» нинішній київській владі. Якщо вже склалася така конфліктна ситуація, нехай би запропонували почати все з чистого аркуша.

Позиція

«Створення громадської ради при КМДА — не питання життя та смерті. Принциповим є те, чому на цьому засіданні сиділи відверті бандити, — обурюється Андрій Ілленко. — Ці люди вже ідентифіковані нами. Це спортсмени, які займаються боксом, вільною боротьбою і здебільшого входять до молодіжного крила Партії регіонів. Саме вони фальсифікували вибори на 223-му виборчому окрузі в Києві, саме їх можна зустріти на захисті всіх незаконних забудов у столиці, саме ці люди є організаторами проплачених мітингів на підтримку провладної партії. А позавчора вони не побоялися підняти руку на інваліда і народного депутата Едуарда Леонова. Я спілкувався з ним уранці — він ледве говорив. І навіть не мав сил прийти на зустріч із Поповим».

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2216/116/78879/>

В Києве заговорили о российском следе в "деле Гонгадзе"

Татьяна Ивженко, «Независимая газета»

В Киеве вынесен приговор убийце журналиста Георгия Гонгадзе. Бывшего генерала МВД Алексея Пукача во вторник вечером осудили к пожизненному тюремному заключению. Организатором преступления был признан экс-глава МВД Юрий Кравченко, которого давно нет в живых. Но на этом история, длящаяся 13 лет, не закончилась. Ведь открытым остался вопрос о заказчиках убийства. И если ранее в этом контексте упоминали второго президента Украины Леонида Кучму, а также работавшего в то время главой президентской администрации Владимира Литвина, то теперь в Киеве вдруг заговорили о российском следе.

Основатель одного из первых и самых влиятельных интернет-изданий «Украинская правда» Гонгадзе исчез 16 сентября 2000 года. Спустя два месяца в лесу в Киевской области было обнаружено обезглавленное тело. А останки головы были найдены только в 2009 году, когда следствию удалось найти и задержать Пукача – главного подозреваемого в совершении убийства. Годом ранее были осуждены его подчиненные – бывшие сотрудники департамента внешнего наблюдения МВД Валерий Костенко, Николай Протасов и Александр Попович, принимавшие участие в слежке за журналистом и в его похищении.

Пукач на суде признал, что задушил Гонгадзе, но сказал, что хотел лишь припугнуть, а убийство произошло случайно. Как утверждают адвокаты потерпевшей стороны, он много раз менял показания, но всегда придерживался той линии, что лично никак не был заинтересован в расправе. По словам Пукача, организатором преступления выступал экс-глава МВД Юрий Кравченко, который, в свою очередь, мог получать указания от президента Кучмы и главы его администрации Литвина. Кравченко погиб при странных обстоятельствах в 2005 году – накануне первого допроса по делу Гонгадзе. По официальной версии, он совершил самоубийство, однако эксперты, говоря о двух огнестрельных ранениях в голову, сомневаются в правдивости этой версии.

Имена Литвина и Кучмы ни в судебном процессе, ни в приговоре Пукачу не звучали. Судья приняла решение исключить из материалов дела так называемые пленки Мельниченко – записи разговоров в кабинете главы государства, тайно проводившиеся одним из охранников Кучмы. Факт записей и их фрагменты были обнародованы спустя несколько месяцев после исчезновения Гонгадзе: Мельниченко предал информацию гласности через работавшего тогда председателем Верховной Рады лидера Соцпартии Александра Мороза. Прямо в здании парламента была созвана пресс-конференция, давшая старт «кассетному скандалу». Журналисты прослушали записи, на которых люди, чьи голоса и манера разговора напоминают Кучму, Кравченко, Литвина, говорят о необходимости «разобраться» с журналистом. Хотя в обнародованных разговорах не было прямого указания совершить убийство, но содержание бесед позволило прессе и обществу обрушиться с обвинениями в адрес Кучмы. Впоследствии ситуация переросла в постоянные акции «Украина без Кучмы», итогом которых стала оранжевая революция.

Новая власть в 2005 году клялась, что дело Гонгадзе будет раскрыто в течение нескольких месяцев. В должности генпрокурора был восстановлен уволенный Кучмой Святослав Пискун, который лично курировал громкое расследование. Еще в период правления Кучмы он арестовал Алексея Пукача. «Очень близко я подошел, очень близко. А вот к кому – не скажу, конечно. Арестовали Пукача, и через два дня меня уволили, а Пукача отпустили – убийца просто пошел гулять. Когда я вернулся генеральным прокурором в 2004–2005 году, мы арестовали других исполнителей убийства. Но после этого меня снова незаконно уволили, и сделал это уже Виктор Ющенко», – рассказал Пискун осенью прошлого года.

Новый виток «дела Гонгадзе» начался уже при президенте Януковиче: в марте 2011 года замгенпрокурора Ренат Кузьмин сообщил о возбуждении уголовного дела против Кучмы. Вещественным доказательством должны были послужить записи, сделанные Мельниченко. Бывшего главу государства подозревали в превышении служебных полномочий, в результате чего и погиб Гонгадзе. Полгода Кучма и Мельниченко исправно ходили на допросы. Первый выглядел вполне искренним, когда заверял журналистов, что не имеет отношения к убийству и что устал от подозрений и обвинений, а поэтому заинтересован в том, чтобы суд установил истину. Второй возмущался, что следователи его не слышат. «Я убежден, что в «деле Гонгадзе» Кучма не является главным злодеем. Человек, который это все организовал – и убийство, и потом всю кутерьму, – это Литвин Владимир Михайлович», – заявил Мельниченко в одном из телеинтервью в 2001 году. Он пояснил: «Это была интрига, Кучму подставили. Литвин планировал осуществить государственный переворот, чтобы самому возглавить государство Украина».

Но истина установлена так и не была: к концу года суды признали незаконным возбуждение уголовного дела против Кучмы на основании записей, сделанных незаконно. Позже Конституционный суд Украины подтвердил, что улики, добытые незаконным путем, не могут быть использованы в качестве вещественного доказательства в суде. Литвин, занимавший в то время должность председателя парламента, затеял судебные тяжбы со СМИ, которые обвинили или заподозрили его в причастности к организации убийства Гонгадзе.

С вынесением приговора Пукачу дело может быть списано в архив. Ведь экс-министр Кравченко погиб, а кроме него, никто не может указать на заказчиков убийства. Вдова Гонгадзе Мирослава недоумевает: суд установил, что Кравченко был организатором, но у него, как и у Пукача, не было личного мотива убивать журналиста. «Кто отдавал приказ? У Кравченко, разумеется, мы не можем спросить. Осталось два человека: Кучма и Литвин, фамилии которых звучали в судебном процессе. Я, откровенно говоря, не понимаю оснований, по которым нам отказали в ходатайстве вызвать и Литвина, и Кучму, и других политиков и должностных лиц», – сказала она.

Алексей Пукач на вопрос судьи о том, понятен ли ему смысл приговора, многозначительно ответил: «Будет понятен только тогда, когда Кучма и Литвин будут со мной». Он успел сказать журналистам, что обо всем рассказал в ходе следствия. Эксперты в Киеве считают, что слова Пукача уже мало кого интересуют.

Сопредседатель Харьковской правозащитной группы Евгений Захаров в комментарии «Немецкой волне» отметил: «Если произойдут существенные политические перемены, то люди, пришедшие к власти, возможно, и захотят найти правду в этой истории. Так же как и в историях гибели Юрия Кравченко, бывшего министра транспорта Георгия Кирпы, депутата Евгения Щербаня и многих других». Он отметил, что расследование всех громких преступлений тормозится, поскольку может вывести на след людей во власти и в нынешней оппозиции. А также указать на деятельность иностранных спецслужб.

Последнее предположение, которое уже многие годы обсуждают в кулуарах и на кухнях, произнесла публично директор Института массовой информации Виктория Сюмар: «Осталось две версии относительно заказчиков убийства Гонгадзе: экс-президент Леонид Кучма или российские власти и спецслужбы».

http://www.ng.ru/cis/2013-01-31/6_gongadze.html

Микола Томенко: «Опозиція має намір домогтися проведення позачергових виборів у Раду на пропорційній основі»*РБК-Україна*

Опозиція домогатиметься проведення позачергових виборів у Верховну Раду України на пропорційній основі. Про це повідомив народний депутат від "Батьківщини" Микола Томенко сьогодні після закінчення засідання опозиційних сил.

"На жаль, у нас вже немає правового механізму, коли через складання мандатів ми можемо привести парламент до позачергових виборів. Тому іншого демократичного шляху крім як проведення позачергових виборів ВР я не бачу внаслідок того, що парламент не буде працювати", - сказав Томенко.

Разом з тим він вважає, що чинна ВР може прийняти тільки один закон.

"А саме цей парламент повинен прийняти закон про проведення таких виборів на пропорційній основі. Тобто ми повинні повернутися до пропорційної основи, піклуючись, щоб якісна складова нової ВР була зовсім іншою", - додав депутат.

Зазначимо, що єдиний варіант, при якому опозиція може домогтися позачергових виборів у парламент - це створення штучної політичної кризи в країні, що може змусити Президента Віктора Януковича розпустити парламент і призначити позачергові вибори. Проте вірогідність цього дуже мала, як і всі інші декларативні погрози опозиції. Поки у ПР є більшість в Раді, парламент вважається дієздатним.

Раніше неодноразово в підтримку позачергових виборів висловлювався лідер "Свободи" Олег Тягнибок. За його словами, в діючих умовах парламент працювати не може. "Свобода" вважає, що позачергові вибори можуть принести партії ще кращий результат, ніж отриманий на виборах 28 жовтня 2012 р.

Нагадаємо, сьогодні опозиційні партії "Батьківщина", "Удар" і "Свобода" провели в сесійній залі Верховної Ради засідання, за підсумками якого було ухвалено рішення про прийняття загальної декларації. Лідер "Батьківщини" Арсеній Яценюк заявив, що опозиція повинна блокувати роботу ВР до того моменту, поки не буде включена система Рада-3. "Удар" нібито також підтримує ідею Яценюка.

Додамо, що в чинному парламенті опозиція має близько 185 депутатів.

Навесні в Україні повинні відбутися перевибори в п'яти проблемних округах, де ЦВК не змогла встановити результати виборів 28 жовтня. Осінні вибори до парламенту проходили за змішаною системою.

<http://www.rbc.ua/ukr/top/show/oppozitsiya-namerena-dobivatsya-provedeniya-vneocherednyh-31012013130800>

Сергій Власенко: «Усі бізнес-активи Щербаня отримали «донецькі»*Обозреватель (Високий замок)*

За останні дні сталося багато резонансних подій довкола колишнього глави українського уряду Юлії Тимошенко. Головна «бомба» - звинувачення лідера опозиції у замовному вбивстві народного депутата Євгена Щербаня. Цю шокуючу новину від Генпрокуратури Тимошенко зустріла у коридорі лікарняної палати, де спить - на знак протесту проти зневаження її елементарних прав. Коли їй вручали «повідомлення про підозру» - колишній екс-прем'єр перебувала у напівпритомному стані... На запитання, які крутяться на язиці ледь не у кожного українця, «Високому Замку» відповів захисник ув'язненої опозиціонерки - народний депутат Сергій Власенко.

- Якщо вам випало б говорити від імені Юлії Тимошенко - яку контрвідповідь могли б дати генпрокурору Пшонці?

- Мені не треба говорити замість Тимошенко. Юлія Володимирівна передала особисту заяву, яку я оприлюднив на сайті ВО «Батьківщина». У цьому зверненні вона чітко висловила позицію щодо останніх, цілковито абсурдних звинувачень. Тимошенко заявила, що не має жодного відношення до трагічної загибелі Євгена Щербаня. Що серед осіб, зацікавлених у вбивстві цього народного депутата, був Віктор Янукович, який відразу, майже через чотири місяці після цього злочину, раптом став головою Донецької облдержадміністрації. За життя Щербаня ним не став би ніколи.

Усі бізнес-активи Щербаня отримали його колишні партнери – хлопці донецького регіону. Юлія Володимирівна називає їхні прізвища...

Нова справа проти Юлії Тимошенко стосується двох груп звинувачень. Крім вбивства, у ній йдеться про те, що корпорації «Єдині енергетичні системи України» (ЄЕСУ), яку очолювала Тимошенко, отримувала якісь державні гарантії по своїх економічних зобов'язаннях. Юлія Володимирівна це спростовує. Державні гарантії щороку відображаються у Державному бюджеті України і повинні були відображатися у Державному бюджеті Російської Федерації. Держбюджет затверджують законом. Це – публічний документ. Легко відкрити закон про Державний бюджет за будь-який рік, починаючи з 1997-го, і переконатися, що жодних зобов'язань по гарантіях ЄЕСУ українська держава на собі не мала. До речі, представник Азарова у цьому «виставковому» Господарському суді м. Києва теж говорив про це. В Азарова заявляли, що український уряд ніколи не видавав державних гарантії ЄЕСУ. Це все легко довести. Але легко – у незалежному суді, не у таких судах, як у нас, на кшталт кіреєвського, який мали у «газовій» справі...

- Генеральна прокуратура оперує даними про величезні кошти, які начебто надійшли від колишньої компанії Тимошенко на рахунки вбивць Щербаня. Чим ви крили б цей головний аргумент звинувачення?

- Генеральна прокуратура бреше! Від компанії Тимошенко ніякі кошти ні на які сумнівні рахунки не надходили. Ще раз кажу: брех-ня! З цього приводу цікаве журналістське розслідування провів відомий журналіст інтернет-видання «Українська правда» Сергій Лещенко. Він ніколи не був симпатиком Юлії Володимирівни, критично ставився до неї, пуб-лікував статті, які були не дуже приємними для Юлії Володимирівни. Однак після проведеного розслідування Лещенко заявив: жодних грошей від Тимошенко ні на які рахунки вбивць не надходило. І не могли надходити!

Деякі ЗМІ розповсюдили такий собі документ нібито з Ген-прокуратури - «повідомлення про підозру». Це вкотре свідчить, що справа про вбивство Щербаня не має нічого спільного з юриспруденцією, а є звичайнісіньким політичним піаром влади. Цей «злив інформації» відбувся сплановано, запрограмовано. Знаю точно, що із Генпрокуратури цей текст пропонували декільком виданням – нібито як ексклюзив. Навіть побіжний аналіз опублікованого тексту засвідчує, що це не є юридичний документ. У «повідомленні про підозру» пишеться приблизно так: «Громадяни А. і Б. неодноразово зустрічалися». Так юридичні документи не пишуть! Пишуть їх так: громадянин А. прийшов до громадянина Б. такого-то числа о такій-то годині. Вони розмовляли про те і те. Свідком цього був громадянин В.». Тоді це є юридичним документом. А те, що написано і злито в Інтернет, – це «казки Кузьміна» (першого заступника Генпрокурора Рената Кузьміна. – І. Ф.). Це – художня література. В якій нормальній країні Генеральна прокуратура «зливає» дані досудового слідства у засоби масової інформації? Якщо пани Кузьмін і Пшонка так упевнені у своїх доказах, то повинні тихенько проводити розслідування, тихенько приходити у суд і тихенько доводити свою позицію. Замість цього вони роками їздили по Європі, розказуючи, що справа по Тимошенко – не політична. Якщо - не політична, то навіщо ви це доводите?

- Від вбивства Щербаня минає 17 років. З цим злочиним Тимошенко раніше не пов'язував ні президент Кучма, хоча мав на неї великий зуб, ні інші її політичні противники, ні родина Щербаня. Чому зараз з'явилася така справа?

- Євгена Щербаня було вбито у донецькому аеропорту 3 листопада 1996 року. Починаючи з 1997 року, його син Руслан неодноразово давав інтерв'ю, публічно виступав. Жодного разу на цих прес-конференціях не звучало ім'я Тимошенко. У 2003 році, під час

розгляду у Луганському апеляційному суді справи проти безпосередніх виконавців цього злочину, теж жодного разу не звучало ім'я Тимошенко. Нагадаю, 2003-й - розквіт боротьби Тимошенко проти Кучми. Якби у тодішнього президента був хоч якийсь компромат на Тимошенко, хоча би натяк на це, то, звичайно, він би це використав. І притягнув би Тимо-шенко до відповідальності. Але жодного разу про це не говорилося.

Хочу нагадати ще одну ситуацію, яку розповідала мені особисто Юлія Володимирівна. Восени 2009 року, у розпал президентської кампанії, до неї прийшов перший заступник Генерального прокурора Ренат Кузьмін (зустрічався з нею двічі з цього питання). Кузьмін сказав Тимошенко таке: «Юліє Володимирівно, проти вас об'єдналися Ющенко і Янукович. Як президент Ющенко вимагає від мене, щоб я почав фальшувати справу по вбивству Щербаня. Але я знаю, що там нічого немає, і бути не може. Знаю, що ви – порядна людина. Тому не хочу нічого фальшувати». Так сказав тоді перший заступник Генпрокурора Ренат Кузьмін кандидату у президенти Юлії Тимошенко. Але у 2011 році, коли влада зрозуміла, що у неї всі справи проти Тимошенко розвалюються (зокрема про «швидкі допомоги», «кіотські гроші»), вирішила перейти всі юридичні, моральні межі – і використати у цій звірачій війні звинувачення у вбивстві людини. Зроблено це для того, щоб спробувати довести, що Тимошенко – кримінальний злочинець...

У газеті Kyiv Post з'явилося цікаве інтерв'ю громадянки США Ізабелли Кириченко, яка є дружиною Петра Кириченка, найближчого помічника Павла Лазаренка, основного свідка обвинувачення в американській справі Лазаренка, якого зараз Генеральна прокуратура України використовуватиме як одного з основних свідків у справі Євгена Щербаня. Ізабелла Кириченко зазначила наступне. У вересні 2011 року вона приїхала в Україну, щоб продати квартиру. Покупцем цієї квартири «випадково» виявилася дружина народного депутата Володимира Пилипенка, який входить до «групи Портнова» (Андрій Портнов донедавна був заступником глави Адміністрації президента України та керівником Головного управління з питань судової реформи та судоустрою. – І. Ф.). Ця квартира була під арештом, і ріелтер-посередник пообіцяла Ізабеллі, що вирішить це питання. Ріелтер справді принесла з прокуратури довідку-дозвіл на продаж. Як виявилось згодом, цей дозвіл був сфальшованим, а пані Ізабелла опинилася в Лук'янівському СІЗО за звинуваченням у шахрайстві. Перше, що їй сказали слідчі Генеральної прокуратури, - «Примусьте вашого чоловіка дати покази проти Тимошенко у справі про вбивство Щербаня. І ми вас відпустимо». Громадянка Сполучених Штатів з онкологічним захворюванням два місяці пролежала у Лук'янівському СІЗО на бетонній підлозі в камері на 20 ув'язнених! А потім її різко випускають під підписку про невиїзд, а ще через місяць випускають з України до США без будь-яких обвинувачень. Після цього пані Ізабелла в інтерв'ю все це розповіла. Американка зазначила, що від неї вбивали «допомогу» в отриманні показів чоловіка Петра Кириченка проти Тимошенко, що вона, Ізабелла, по суті, була заручницею Рената Кузьміна у нас тут, в Україні. Ось на таких «показах», на таких «доказах» зараз Кузьмін будуватиме справу Щербаня...

- Не оминають прокурори, судді і вашу особу. Ви позбулися дипломатичного паспорта, стали невиїзним. Кажуть, вже готові кримінальні справи проти вас...

- Уже не «кажуть»... Я бачив документи, якими підтверджено, що стосовно мене до Єдиного реєстру кримінальних проступків внесено відомості про дві дії, які влада тлумачить як злочини... Знаючи мій статус захисника Юлії Тимо-шенко, багато людей (особливо ті, що співпрацюють з владою) обмежили спілкування зі мною. Але залишилися друзі – і у Генеральній прокуратурі, і в Адміністрації президента, і в міліції. Ці друзі розповідають, що відбувається там. Знаю достеменно про те, що особисто Віктор Янукович дав команду Віктору Пшонці, Ренату Кузьміну і Андрію Портнову «знайти будь-що» проти мене і посадити у в'язницю. Лише тому, що я є захисником Юлії Тимошенко. У мене немає бізнесу, немає якихось темних плям у минулому. І тому почали використовувати особистісні речі, які протягом останніх двох років їхня міліція ніяк не могла кваліфікувати (очевидно, йдеться про скандал з колишньою дружиною – моделлю Наталією Окунською. – І. Ф.). Я добре знаю «фах» хлопців Кузьміна на фальшування кримінальних справ. Знаю, що викликають людей, змушують їх давати фальшиві покази. Ці люди два роки тому казали одне, зараз їх змушують написати

інше. Вони зараз заднім числом хочуть переробляти свідчення, створювати якісь нові документи. Я знаю, якими методами вони це роблять. Ні до закону, ні до справедливості це не має нічого спільного. Це має відношення лише до бажання однієї людини обмежити Юлію Тимошенко в ефективному захисті.

- Ви – людина, яка зараз найчастіше бачить Юлію Тимо-шенко. Всілякі кривотолки ходять про її здоров'я. Як очевидець, розкажіть про її самопочуття...

- Проблема полягає не лише у тому, що стан здоров'я Юлії Володимирівни є дуже поганим, а у тому, що українська влада нічого не робить, щоб цей її стан якось виправити. Щоб вашим читачам було все зрозуміло, проведу таку аналогію. Уявімо, що лежить людина, якій зробили операцію на апендицит. Їй наклали шви. Але кожного дня приходять тюремник, який ці шви розриває і рана кривоточить. А потім тюремник каже: дивіться, п'ять місяців рана у вас не загоюється! Приблизно така ж ситуація відбувається з Юлією Тимошенко. Тільки-но спостерігається певний прогрес в її лікуванні, як тут же виникають якісь штучно створені Державною пенітенціарною службою ситуації - для того, щоб цей прогрес нівелювати.

Не можу не розповісти про кричущий випадок, який стався минулої п'ятниці, 18 січня. Коли того дня я відвідав Тимошенко у харківській лікарні «Укрзалізниця», вона була у невідомому для мене стані. Не реагувала на мою появу, не впізнавала. Тимошенко була настільки блідою, «відключеною», не реагувала ні на що, що я у перші секунди злякався, що вона померла... Лише доторкнувшись до її руки і відчувши, що вона – тепла, зрозумів, що моя підзахисна – жива... У такому режимі я спілкувався з Юлією Володимирівною хвилин 15. У цей момент у кімнату увірвалися представники Генеральної прокуратури. Побачивши її у такому стані, навіть вони відмовилися проводити з нею слідчі дії...

Коли я побачив свою підзахисну у вівторок, 22 січня, то запитав її: «Юліє Володимирівно, що ви пам'ятаєте про п'ятницю?» Вона каже: «Сергію, а ти що, був у мене у п'ятницю?». Так, кажу, я у вас просидів 30 хвилин, ми розмовляли. А вона: «Я нічого не пам'ятаю...».

Тимошенко у той день давали якісь ліки. Керівник лікарні - професор Афанасьєв – у своєму інтерв'ю сказав: «Ми трошки дали їй заспокійливого...». Що це за таке заспокійливе, якщо після його вживання людина нічого не пам'ятає, не впізнає оточуючих, не може говорити?

<http://obozrevatel.com/interview/10973-vlasenko-usi-biznes-aktivi-scherbanya-otrimali-donetski.htm>

«Мовна поліція» проти «мовного закону»

Главред

Активність як самих потенційних інспекторів, так і їхніх ідейних натхненників варто було б спрямувати не на політиків чи людей, а на випадки відвертого знущання з державної мови.

Ще минулого року в повітрі літала ідея запропонувати створення в Україні чогось на зразок «мовної поліції». До обов'язків «поліцейських» входив би щоденний контроль над дотриманням однієї-єдиної Конституційної норми – функціонування української мови як єдиної державної. Проте заспокою носіїв інших мов: до появи такого репресивно-карального органу в Україні дійде ще не скоро. Попри те, що троє «мовників» від опозиції, а саме – Марія Матіос, Володимир Яворівський та Ірина Фаріон зовсім недавно запропонували запровадити в регіонах щось на зразок «мовної інспекції» та, відповідно, «мовних інспекторів».

Подібна практика – не ноу-хау українських борців з мовними нечистотами. Наприклад, за неналежну присутність у інформаційному просторі Словаччини словацької мови, державної в цій країні, вже давно запропоновано штрафувати. Практикується подібне в Естонії. А зовсім недавно з такою ініціативою – створити «мовну поліцію» - виступили в Грузії. Причому уже не прихильники президента-реформатора Саакашвілі, а люди з партії його політичного опонента Іванішвілі, який, як кажуть, згортає ліберальні реформи попередника.

Отже, дбати про широке функціонування державної мови в межах своїх держав – нормально. І не лише в пострадянських країнах. При цьому слід одразу зазначити: одномовного середовища не існує сьогодні ніде в світі. Хіба що згадаємо якісь маленькі племена десь у джунглях чи на островах, які не можуть похвалитися навіть письменністю. Але для цивілізованої людини знати на одну мову більше завжди добре! Нещодавно вчені науково обґрунтували: люди, які від народження знають дві мови, не важливо, які, швидше переключаються з однієї інтелектуальної задачі на іншу. Та ефективніше використовують можливості свого мозку.

Таким чином, люди, котрих називають білінгвами, на виході мають більше можливостей для самореалізації, аніж носії лише однієї мови, хай навіть це буде моя рідна та наша державна – українська. Проте в згаданій ситуації маємо не спробу захистити державну мову, а лише відповісти «законопроект про мовну поліцію» на сумнозвісний та не менш провокаційний «мовний закон» імені Колесніченка-Ківалова.

Звісно, пані Фаріон має право вимагати від когось на кшталт товариша Колесніченка: «Говоріть до мене українською!», яку згаданий депутат, поза сумнівом, знає. Проте фокус у тому, що сам Колесніченко у цій ситуації розумнішим виглядати не захоче. І на українську не перейде, як він казав, із принципу. Наслідуючи його, це ж саме робитимуть звичайні громадяни на вулицях, базарах, у магазинах та установах, словом – всюди. Тобто вони вживатимуть не ту мову, яку звикли – хай це здебільшого буде російська! – а робитимуть це у форматах «демонстративно», «назло» і «з принципу».

Тепер скажіть, чи здатна анонсована «мовна поліція» хоч якось налякати таких людей, починаючи з Колесніченка, Четєгова та парламентського неофіта Миколи Левченка (який у свої 30 років тримає в робочому кабінеті портрет Сталіна). Слабо, але втішає доведений факт, що подібний закон, як і переважну більшість законів, у нас ніхто не стане виконувати. Проте навіть якби «мовні інспектори» з'явилися, для таких, як Колесніченко і Левченко вони були б ніким. А їхніх повноважень вони б не визнали.

Виглядає, що Матіос, Фаріон та Яворівський своїми ініціативами лише тицяють Колесніченку три дулі у відповідь на те, що він разом із провладною більшістю влітку минулого року показав українській державі середнього пальця.

За мовною колотнечею забувається, що існує третій шлях вирішення питання державної мови в державі Україні. Його запропонували брати Балогі. І полягає він лише в тому, що всі чиновники та громадяни, котрі працюють у державних установах й репрезентують державу, повинні для вступу на посаду скласти іспит з української мови. Та користуватися нею, спілкуючись із людьми, коли перебувають на робочих місцях. По суті, пропонується за рахунок елементарного володіння державною мовою отримати більше можливостей влаштуватися на роботу, аніж без знання мови.

Проект братів Балог, серед іншого, передбачав, що народні депутати всіх рівнів під час публічних виступів повинні розмовляти українською. Але – це вже від мене – щойно депутат пішов на перекур, він вільний спілкуватися будь-якою іншою мовою. В такому разі жодні «мовні інспектори» йому не будуть потрібні.

Чому ігнорується правило, що діє в інших країнах і не викликає розмов про мовні дискримінації? Відповідь ви знаєте: «мовний» бастион – останній, яким хоч влада, хоч опозиція (навіть якщо вони поміняються місцями) прикриватимуть власну безініціативність та профнепридатність.

Наостанок – про дійсно реальну користь від «мовної поліції». Активність як самих потенційних інспекторів, так і їхніх ідейних натхненників варто було б спрямувати не на політиків чи людей, а на випадки відвертого знущання з державної мови. Які мають місце не лише в новорічний вечір, коли українці сидять перед телевізорами, а й в ефірі Першого Національного – державного каналу, фінансованого з бюджету України. Це ж там вустами артистки розмовного жанру Клари Новикової мова нашої держави була опущена нижче плінтусу, подана мало не як збірник матюків, під супровід сміху залу та без жодного пояснення з боку керівництва каналу. Державних службовців, до речі...

Тут, між іншим, і товариш Колесніченко міг би втрутитися як відомий борець за права всіх мов. Цікаво, як би на таке реагували в Росії?

<http://www.glavred.info/archive/2013/01/31/090234-0.html>

Вадим Колесніченко нагадав дружині Ю.Луценка, хто вибрав клініку "Оберіг" *Українські Національні Новини*

Народний депутат вважає, що Ірина Луценко спекулює на хворобах чоловіка заради інформаційного шуму.

Дружина Юрія Луценка сама обирала клініку "Оберіг" для лікування її чоловіка, а тепер просто намагається створити необхідний опозиції шум. Таку думку висловив народний депутат з фракції Партії регіонів Вадим Колесніченко.

Народний депутат від Партії регіонів Вадим Колесніченко вважає, що Ірина Луценко спекулює на хворобах чоловіка заради інформаційного шуму. Заяви опозиціонерів про майбутні звернення в Європарламент і ПАРС, нардеп розцінює як чергову спробу політичного піару.

"Ніхто нікуди скаржитися не буде тому що немає предмету для скарг. Вони (опозиціонери) можуть звертатися хоч в ООН, хоч в лігу єврейських народів це не має ніякого відношення до пана Луценка. Я вам нагадаю, Юрій Луценко в'язень – засуджений відбуває термін за злочин, який визначено судом. Він знаходиться в особливому режимі утримання. І взагалі, жоден в'язень ніколи не говорив, що він був щасливий в санаторному режимі, який для нього створюється. І опозиціонери це чудово знають і розуміють. Вони зараз просто привертають увагу – всі ці заяви, протести – нічого не дадуть. Це все велика політична гра. Галас", - сказав політик.

Також, В. Колесніченко нагадав, що саме дружина Юрія Луценка вибрала клініку, в якій знаходився її чоловік.

"Ірина Луценко сама вибрала цю клініку, і їй пішли на зустріч, хоча робити цього не повинні були. Вона створює потрібний опозиції шум. Саме для цього її і обрали до парламенту, для того, щоб вона постійно створювала сірий шум і присутня в інформаційному просторі. Це правило гри. Це спектакль, в якому ми всі будемо грати, і будемо брати участь, поки Юрій Луценко не відбуде термін ув'язнення під вартою. Реагувати серйозно на заяви Тимошенко та Луценка – немає сенсу", - зазначив нардеп.

Нагадаємо, в ДПтСУ так само відзначали, що перевезли Ю. Луценка саме в ту клініку, яку вибрала його дружина. І саме за рішенням лікарів клініки "Оберіг" Ю. Луценка був виписаний.

"Лікар Луценко прийняв рішення про виписку пацієнта. Адже, як значиться у висновку клініки "Оберіг" після проведених маніпуляцій стан пацієнта покращився, на болі він не скаржився", - пояснив сьогодні заступник керівника медичного департаменту пенітенціарної служби Зураб Малазонія.

Нагадаємо, що сьогодні близько 7-ї години ранку до лікарні "Оберіг" під'їхав автобус із спецпризначеннями і вивіз Ю.Луценка.

Представники Державної пенітенціарної служби повідомили, що Ю.Луценка виписали з лікарні.

Захист Ю.Луценка та його дружин заявили, що його вивезли незаконно, після того як лікарі почали готуватися до проведення ще однієї операції. Крім того, адвокат Олексій Баганець зазначив, що лікарі клініки "Оберіг" разом з представниками ДПтСУ порушили Конституцію та закони України.

<http://www.unn.com.ua/uk/exclusive/1182188-v-kolesnichenko-nagadav-druzhini-yu-lutsenka-khto-vibrav-kliniku-oberig>

За інформаційної травлей Ахметова торчат уши Анни Герман *Eizvestia*

После новогодних праздников СМИ растиражировали скандальную информацию о бунте шахтеров из луганского городка Свердловск ... Где некий Независимый профсоюз города Свердловска, первичные организации которого зарегистрированы на ОП «Шахта «Красный партизан» и ОП «Шахта «Должанская капитальная» ООО ДТЭК (собственность миллиардера Рината Ахметова), заявил в своем обращении к руководству области и государства о том, что «передача в концессию угольных объединений приведет к экономической катастрофе целого региона, которая повлечет за собой неуправляемые, локальные социальные взрывы, со всеми вытекающими из этого последствиями».

В открытом обращении к Главе государства перечислялись многочисленные, и в общем-то справедливые претензии шахтеров к ахметовскому ООО ДТЭК. Заканчивалось «обращение шахтеров» и вовсе патетически: «Не давая возможность жить людям по закону, государство толкает этих людей на крайние меры, это и приводит в последствии к взрывоопасной социальной обстановке, которая может перерасти в неуправляемый бунт».

В подтверждение своих слов и серьезности намерений, члены независимого профсоюза даже захватили дирекцию шахты. А вскоре их лидер Константин Ильченко, он же лава стачкома шахты «Красный партизан», он же глава Независимого профсоюза г. Свердловск и по совместительству глава Трудового движения «Солидарность», дал в Киеве пресс-конференцию, где уже со столичной сцены озвучил претензии людей труда к богатейшему человеку Украины.

А два десятка совсем уж молодых людей под «лейблом» «Свободы» — «в знак протеста и солидарности» — даже пытались ворваться в вестибюль столичного бизнес-центра «Парус», где располагается главная контора ахметовского ДТЭК. Дальше входных дверей ряженые под шахтеров не прошли, зато изрядно попозировали перед «случайно» оказавшимися рядом телекамерами. PR-кампанию «свердловским шахтерам» полностью обеспечивала так называемая PR-группа народного депутата Украины Анны Герман.

http://news.eizvestia.com/news_technology/full/za-informacionnoj-travlej-ahmetova-torchat-ushi-anny-german

Блоги

Анатолій Гриценко: Восьмий законопроект *pravda.com.ua*

Зарєстрував за N2124 – про внесення зміни до статті 36 Закону України "Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби та деяких інших осіб" (щодо пенсії в разі втрати годувальника).

Він спрямований на виправлення кричущої несправедливості: сьогодні в разі загибелі військовослужбовця (усіх силових структур) його родина отримує майже вдвічі менше, ніж родина цивільного держслужбовця, якщо той помре.

Пояснити цю несправедливість влада не може – бо немає і не може бути жодних розумних аргументів.

Необхідні кошти – 172 млн. грн... на рік. Де їх знайти? Поверніть державі вкрадене лише на "вишках Бойка" – уже років на 20 вистачить. Можу вказати ще два десятки джерел, гроші є – було би бажання.

Тим не менше, уже двічі цей проект Янукович, Азаров і Тігіпко блокували. Спробую втретє. У таких випадках – я наполегливий і впертий, не зупинюся, доки несправедливість не буде здолано:)

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/grytsenko/510a50bcc756b/>

Ірина Геращенко: «Держслужбовці працюють на Партію регіонів»

glavkom

Опозиція ставитиме питання відносно роботи каналу "Рада" і офіційного сайту ВР. Ці медіа-ресурси існують за рахунок платників податків і мають висвітлювати роботу всієї Верховної Ради, в тому числі опозиції, а не лише спікера. Сайт парламенту традиційно працює як особиста сторінка спікера, тільки зараз 10 фото і 10 новин на день про Литвина замінили на 10 новин на день про Рибака. З них - жодної - щодо його відмови зібрати позачергову сесію! А канал "Рада" в день зборів опозиції чомусь крутить повтори інтерв'ю і т.д.

Хоча логічно було б дати трансляцію із сесійної зали, де зібралось три опозиційні фракції. Вважаю, це питання має бути розглянуто на погоджувальній раді і профільному комітеті з питань свободи слова найближчого тижня. Так само як і робота секретаріату Ради. Це вже взагалі держава в державі - замість того, аби виконувати свої функції держслужбовців і організаційно супроводжувати роботу депутатів, беруть на себе роль графологів (за підписами вирішують, хто що ставив, хто ні), вибірково реєструють постанови і документи. Є й маса інших питань. Враження, що відчують себе не держслужбовцями, а співробітниками партструктур Партії регіонів. Тоді нехай переходять працювати в її офіс.

<http://glavcom.ua/articles/9551.html>

Телебачення і радіомовлення

Власть не рассчитывает на кредит от МВФ в ближайшее время

Интер, Подробности

Правительство не рассчитывает получить кредит Международного валютного фонда в ближайшее время. Об этом заявил министр экономического развития и торговли - Игорь Прасолов. Напомним, что Украина надеется занять у МВФ 15 миллиардов долларов в рамках новой программы сотрудничества.

Но пока, по словам министра, - цель миссии Фонда, которая вчера приехала в Киев, ознакомление с состоянием украинской экономики.

Игорь ПРАСОЛОВ, министр экономического развития и торговли Украины: Сейчас приехала группа, которая изучает ситуацию, встречается с министрами, чтобы получить данные, которые будут рассматриваться. МВФ хочет знать реальную ситуацию в нашей стране, чтобы принимать решение.

Азаров требует уволить главу Госреестра

Премьер-министр требует уволить главу Государственной регистрационной службы Леонида Ефименко. Это ведомство, вместо БТИ, с 1-го января оформляет право собственности на недвижимость.

С момента создания новой структуры не прошло и месяца, а украинцы уже столкнулись с серьезными проблемами, пытаются зарегистрировать свои квартиры. По мнению премьера, виной тому ошибки руководства Госреестра.

Николай АЗАРОВ, Премьер-министр Украины: У кількох обласних центрах, і навіть в Києві, центри були відкриті у незручних для громадян місцях - на околицях чи у важкодоступних районах. А тим фактам, що громадяни були погано проінформовані про місце і час роботи центру - немає виправдання. В результаті виникали черги, не менші ніж зараз в БТІ, лунали зрозумілі скарги та нарікання.

Напомню, вчера в "Подробностях" был показан материал о проблемах - при оформлении прав на недвижимость, которые возникли после создания Государственной регистрационной службы.

Україна зможе владнати з росіянами грошову суперечку за газ *УТ-1, Підсумки дня*

Україна зможе владнати з росіянами грошову суперечку за газ. Таке переконання висловив журналістам керівник Міністерства енергетики та вугільної промисловості.

Вимогу "Газпрому" - сплатити 7 мільярдів доларів за недобір газу - зараз вивчають юристи "Нафтогазу", повідомив Едуард Ставицький. За умовами контракту, підписаного в 2009 році, українська сторона повинна щороку імпортувати понад 33 мільярди кубометрів газу. Торік Україна суттєво скоротила імпорт. Про що неодноразово інформувала Газпром. За використанні обсяги блакитного палива "Нафтогаз" розрахувався повністю. Натомість російський монополіст виставив борг за недобір газу.

Едуард СТАВИЦЬКИЙ, Міністр енергетики та вугільної промисловості України: Держава Україна виконує умови контракту. І тому я рахую, що з питання виставленого рахунку - тут питання, насамперед, немає. Тобто Україна сплачувала за поставлений газ у повному обсязі. У нас ніяких питань не було. Щодо рахунку - юристи це вивчають, і ми надамо належну юридичну відповідь. І я впевнений в тому, що ми знайдемо усі порозуміння з нашими колегами.

Юрій Луценко повернувся у Менську колонію

Юрій Луценко повернувся у Менську колонію.

Сьогодні вранці экс-міністра МВС виписали зі столичної лікарні та відправили до місця відбування покарання. Нагадаю, тиждень тому Юрія Луценка прооперували. За словами його дружини Ірини, ще вчора він лежав у палаті інтенсивної терапії. Сьогодні Пенітенціарна служба повідомила, що лікарі дали дозвіл на виписку з лікарні. Тож тепер ув'язнений амбулаторно лікуватиметься у Менській колонії. Там він продовжить реабілітацію після оперативного втручання та лікування виразок шлунка. Наступне обстеження Юрія Луценка лікарі планують за 3 тижні.

Громадську Раду при КМДА обрали легітимно

Громадську Раду при КМДА обрали легітимно.

На цьому наполягає голова лічильної комісії установчих зборів Сергій Харченко. Він уже направив на затвердження голові КМДА протокол зборів з підписами всіх членів лічильної комісії. Адже, каже, попри вчорашню спробу зірвати вибори секретаріату та членів Ради, - усі бюлетені вціліли. Опозиція наполягала на тому, що збори були нелегітимними. За фактом цієї бійки на Головноштамті порушили кримінальну справу. За словами Сергія Харченка, перше засідання ради відбудеться після того, як протокол офіційно затвердять у КМДА. Тоді ж оберуть голову Громадської Ради та визначаться зі структурою. Інтереси киян у Раді представлятимуть відомі спортсмени, актори та письменники.

Сергій ХАРЧЕНКО, голова лічильної комісії установчих зборів Громадської Ради при КМДА:

- Збори Громадської Ради 29 числа проведені легітимно. Из 350 бюлетеней - 55 оказалось недействительными, что зафиксировала счетная комиссия и на основании этих бюлетеней за каждого из 412 человек, каждый делегат ставил галочку, они все проштампованы, пропечатаны!

Опозиція збирає підписи за відставку Рибака та недовіру Пшонці *5 канал, Час новин*

Заблокувати роботу парламенту, доки там не запровадять персональне голосування, закликає своїх соратників лідер фракції "Батьківщина". Таке Арсеній Яценюк виголосив на зборі опозиційних депутатів, які розпочалися зранку у Верховній Раді.

Одними з перших завдань для опозиції Яценюк назвав відставку спікера Володимира Рибака, висловлення недовіри генеральному прокурору Віктору Пшонці та переведення Юлії Тимошенко на лікування за кордон.

Про збори опозиції оголосили напередодні, після того, як спікер Володимир Рибак відмовився скликати позачергову сесію попри те, що опозиція збрала необхідну для цього кількість підписів. Натомість, цієї ночі депутатам розіслали смс-повідомлення про те, що збори не відбудуться, тож і приходити до парламенту немає сенсу. Коли ж нардепи все таки зібралися у сесійній залі - там не працювали мікрофони.

КСУ відмовився розглядати конституційність "мовного" закону

Чи відповідає Конституції закон "Про засади державної мовної політики" – відмовився з'ясувати Конституційний суд. Зробити це просили понад півсотні депутатів Верховної Ради.

Зокрема, вони хотіли перевірити законність ухвалення документа. Також судді відмовилися тлумачити низку положень мовного закону на звернення Львівської міськради. Водночас, колегія суддів досі вивчає іще одне звернення народних обранців про неконституційність документа.

Нагадаємо, ухвалений у липні з ініціативи правлячої Партії регіонів закон "Про засади державної мовної політики" набув чинності 10-го серпня. Документ передбачає можливість офіційної багатомовності в регіонах, де кількість населення, яке вважає мову нацменшини рідною, перевищує десять відсотків.

Суд відмовив Тягнибоку у позові проти комуністів

Вищий адмінсуд визнав створення фракції комуністів - законним. Таким чином, Феміда відмовила Олегу Тягнибоку у задоволенні позову до Верховної Ради. Лідер свободівців, нагадаємо, вимагав визнати створення фракції КПУ протиправним.

Тягнибок наполягав - за регламентом Верховної Ради фракції формуються із депутатів, обраних за списками та в округах. Комуністи ж не виграли у жодному із мажоритарних округів, тому й не мали права на фракцію в парламенті 7-го сесійного скликання. Розгляд позову тривав годину, і головуюча по справі суддя Інна Масло оголосила відмову. Тепер пояснень щодо формування фракцій зажадають, ймовірно, від Конституційного суду.

Аркадій ЛАПТІЄВ, представник ВР: "Головуючий фактично зобов'язаний зачитати дану інформацію. І в даному випадку ВР не приймає ніяких рішень, не вчиняє ніяких дій. Головуючий просто оголошує інформацію. Він оголосив і фракція була створена... Якщо б вони звернулися до КС, то КС розтлумачив би і сказав, чи дійсно так, як каже позивач, чи, можливо, якимось інакше".

Степан КУДАРЕНКО, представник Олега Тягнибока: "Нами буде підготовлене подання до КС щодо роз'яснення норми ч.1 ст. 58 закону про регламент ВР, щоби зняти всі питання".

Ірина Луценко не погоджується з пенітенціарною службою

Інтер, Новини

Юрія Луценка сьогодні зранку виписали зі столичної лікарні і доправили до Менської виправної колонії. Дружина экс-міністра стверджує, що все це відбулось дуже несподівано. І що буквально вчора її чоловік лежав під крапельницею через кровотечу в шлунку. Керівники пенітенціарної служби зі свого боку стверджують, що Юрій Луценко почувається значно краще і стаціонарного лікування не потребує. А рішення про виписку экс-міністра приймали лікарі. Вони також надали рекомендації щодо подальшого лікування Юрія Луценка вже у колонії.

Зураб МАЛАЗОНІЯ, заступник керівника медичного департаменту Пенітенціарної служби України: После того, как провели консилиум врачей, история болезни была закрыта, все идет по плану. Ни каких капельниц у него никто не вырывал, и это было принято не пенитенциарной службой, а докторами клиники.

Ірина ЛУЦЕНКО, дружина Юрія Луценка: Я ймовірно маю підозру про те, що ця влада чинить на лікарів тиск. Ну не можуть лікарі порекомендувати хворому, я не вірю, це є кримінальний злочин. Коли людина має больові синдроми, вона вказує на свої хвороби, його не можуть виписати з лікарні.

Чи підштовхне Україну погіршення відносин із Росією до Європи?

Радіо Свобода, Ранкова Свобода

Українсько-російські відносини погіршуються, констатують експерти. Спочатку президент Росії Володимир Путін заявив, що Росії не потрібна українська ГТС. Потім посол Росії в Україні заявив, що Росія дає Україні півроку на роздуми щодо вступу до Митного союзу. А днями набрав обертів скандал щодо семи мільярдів доларів, які Україна повинна заплатити як штраф за недобір російського газу. Експерти кажуть, що погіршення стосунків між Україною та Росією зрештою може підштовхнути українське керівництво більш наполегливо займатися європейською інтеграцією. А з іншого боку, фахівці переконують, що неефективна робота з Кремлем може посилити антиукраїнські настрої навіть серед європейців. Водночас провладні депутати кажуть, що й конфлікту як такого між Україною та Росією немає, а газові контракти от-от закінчатся.

Напередодні Нового року президент Росії Володимир Путін заявив, що Росії не потрібна українська ГТС, оскільки вона втратила своє значення і розбудовуються альтернативні шляхи постачання російського газу в Європу. Потім посол Росії в Україні Михайло Зурабов заявив, що Росія дає Україні півроку на роздуми щодо вступу до Митного союзу. А днями набрав обертів скандал щодо штрафу в розмірі семи мільярдів доларів, які Україна повинна заплатити за недобір російського газу, згідно з чинним контрактом із «Газпромом», як каже російський монополіст.

І це лише елементи тиску Кремля на Київ. А таку поведінку Росії викликають наміри України інтегруватися до ЄС та опір Києва спробам Москви втягнути українців до Митного союзу, сказав Радіо Свобода депутат від «Батьківщини» Андрій Парубій.

«Росія не приховує і фактично ультимативно говорить про те, що вона бачить Україну лише в складі асоціації з Росією в форматі Митного союзу, в форматі Євразійського союзу, і те, що ми бачимо в останній період, – різкий тиск і на Україну, і на Європу, щоб не допустити підписання угоди про асоціацію. І, на жаль, влада, яка є сьогодні в Україні, дуже часто піддається на цей тиск, який чиниться з боку Росії. 7 мільярдів – це лишень елемент тиску, який відбувається в різних напрямках. 7 мільярдів – це лишень одна з форм демонстрації цього тиску, навіть незважаючи на те, що фактично Янукович і його команда виконують найбільш різноманітні забаганки Кремля, навіть при тому Кремль продовжує тиск на Україну і вимагає більше й більше», – каже Андрій Парубій.

Те, що сьогодні відбувається в україно-російських відносинах, народний депутат від УДАРу Ірина Геращенко називає холодним миром.

«Тому що щодня стрічка новин дає інформацію про нові торговельні війни, про нові вимоги Росії щодо газового питання, про відсутність прогресу в газових переговорах і відсутність ціни навіть на газ уже два роки, про абсолютно такі неповажливі до України заяви відносно української історії, української культури, української незалежності з боку російських політиків – все це не сприяє покращенню двосторонніх взаємин. Президент Янукович переміг в 2010 році не в останню чергу тому, що обіцяв своєму виборцеві покращення відносин з Росією, дешевий газ, діалог з російською владою. А сьогодні ми бачимо такі абсолютно холодні взаємини, яких не було дуже довго з україно-російських взаєминах», – зазначає Ірина Геращенко.

Загострення конфлікту з Росією може підштовхнути Україну до Європи, каже політолог Олександр Палій.

«Це можливо, виходячи з тактики, тому що Україні потрібно десь отримувати кредити, десь виходити на ринки. Це об'єктивні економічні інтереси. В цьому сенсі певний поштовх можливий, але без зміни ціннісних установок нинішнього режиму або без зміни цього режиму говорити про стратегічне партнерство достатньо важко. І тиск з боку Росії нас до цієї спільноти цінностей певною мірою підштовхує, але сам по собі тиск не інтегрує. Тому якби влада була відповідальною, розуміла, що стоїть на кону, які загрози для країни, вона б, звичайно, реагувала на такі речі», – каже він.

Насправді до Європи Україну може підштовхнути не погіршення стосунків із Росією, а виконання обіцянок, які Україна давала під час процесів європейської інтеграції, і тих вимог, які ставить Європейський Союз в процесі підготовки нової угоди з ЄС, і подолання проблем, які турбують Європейський Союз, говорить політолог Володимир Фесенко. Водночас він зауважує, що погіршення стосунків з Росією може відігравати неоднозначну роль.

«З одного боку, дійсно, воно може підштовхнути українське керівництво до того, щоб більш наполегливо займатися європейською інтеграцією. А з іншого боку, якщо конфлікт з Росією набуде гострих форм і буде мати достатньо різкі прояви, тоді це може зіграти і контрверсійну роль, тобто може негативно вплинути на європейців і може просто посилити антиукраїнські настрої серед частини європейців. Тому наслідки можуть бути неоднозначні, і нам треба думати не про те, як конфлікти з Росією роздмухувати. Це нас до Європи не наблизить. Наблизить тільки організація в Україні європейських політичних, економічних і засадничих стандартів», – сказав Володимир Фесенко.

Експерт каже, що подібна ситуація уже була з Україною під час обговорення теми надання плану дій щодо членства України в НАТО перед Бухарестським самітом. Тоді тверда агресивна масштабна кампанія Росії проти просування України в НАТО вплинула на європейців, а Німеччина і Франція фактично наклали вето на надання плану дій щодо членства в НАТО (ПДЧ) для України.

Натомість член парламентської фракції Партії регіонів Вадим Колесніченко каже, що конфлікту між Росією та Україною наразі немає. За його словами, можна співпрацювати і з Європою, і з Росією одночасно, а проблеми з російським газом – це наслідки президентства Віктора Ющенка та прем'єрства Юлії Тимошенко. За кілька років, каже депутат, супервигідний для Росії газовий контракт закінчиться і Росія все одно піде на поступки.

«У мене дуже скептичне ставлення до можливості якнайшвидшого вступу України до Євросоюзу. Справа в тому, що наш євроінтеграційний шлях має на меті, в першу чергу, доведення стандартів життя, соціального пакету та захисту прав людини до європейських. Щодо цього, то ми можемо це робити самотужки, дивлячись, як це відбувається. Що стосується єврокомісарів і європосадовців, то мені здається, вони відверто показують, що вони ставляться до нас як до держави другого і навіть третього сорту. І навіть в політиці до нас є подвійні та потрійні стандарти. Тому балансування упродовж 20 років між Європою та Росією не дає нам великих ризиків, але і не дає великих зисків. Будемо вважати, що і надалі наша робота в євроінтеграційному напрямку з поглибленням зв'язків з Росією буде для України найбільш сприятливою», – каже він.

Експерти кажуть, що всидіти на двох стільцях довго не вдасться і 2013 рік стане вирішальним щодо закріплення зовнішнього вектора України.

Відповідно до українського законодавства, стратегічною метою для України є інтеграція до Європейського Союзу. І про це днями говорив Президент України Віктор Янукович. Він сказав, що Україна планує підписати угоду про асоціацію і зону вільної торгівлі з Євросоюзом під час саміту програми ЄС «Східне партнерство» у Вільнюсі в листопаді цього року.

Тим часом ніхто з опитаних Радіо Свобода експертів не наважився спрогнозувати, що ж буде робити українське керівництво насправді: йти на Захід чи на Схід. Експерти кажуть, що для підписання угоди про асоціацію з ЄС Україні потрібно зробити велике домашнє завдання. В першу чергу потрібно припинити вибіркоче правосуддя та дотримання прав людини, з чим нині є великі проблеми. І саме тільки ці внутрішні проблеми є головною перепоною щодо інтеграції України до ЄС.